

РЕШЕНИЕ

№ 1940

гр. София, 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 04.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7296** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба с вх. № Ц1012-21-467/24.07.2020 г. по описа на ТП на НОИ С.-град, подадена от Г. С. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. Й. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 9, срещу Решение № Ц1040-21-51/03.07.2020 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено като правилно и законосъобразно Разпореждане № РВ-3-21-00743891/10.04.2020 г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получени парично обезщетение поради общо заболяване и парично обезщетение при нетрудова злополука за периода 15.04.2015-11.11.2017 г. в размер на 18 943,71 лв.

В жалбата се твърди, че издаденото решение, както и потвърденото с него разпореждане, са незаконосъобразни - противоречащи на материално правните разпоредби и на целта на закона. Сочи се, че фактическата обстановка е неправилно отразена в разпореждането, както и в решението, и неправилно е прието, че В. не е осъществявал трудова дейност, тъй като [фирма] не е осъществявало търговска дейност. Изложени са аргументи, че жалбоподателят е бил добросъвестен, поради което не дължи връщане на изплатените обезщетения. Твърди се, че оспореното решение противоречи на целта на закона. В жалбата са посочени и аргументи за

нищожност на издаденото решение, както и на потвърденото с него разпореждане, поради липса на компетентност на подписалото ги длъжностно лице. Моли се решението на директора на ТП на НОИ С.-град да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Й., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Б., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От [фирма] за Г. В. в ТП на НОИ С.-град са представени Удостоверения образец № 9 (към. чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от ДОО) по болнични листове с номера: E2014071134; E20152640053; E20140711445; E20165509343; E20165568885; E20166581613; E20166581805; E20167478306; E20178405209; E20178628036; E20178628160; E20171224091; E20178707066; E20176124873, с данни относно правото на лицето на парично обезщетение. Периодът на временна неработоспособност по описаните болнични листове е от 15.04.2015 г. до 11.11.2017г., както общият размер на полученото парично обезщетение за временна неработоспособност е 18 943,71 лв.

В хода на административното производство е установено, че със Заповед № ЗР-5-21-00465811/03.10.2018 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град е възложено извършването на проверка по разходите на ДОО при осигурител [фирма]. Проверката е приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00703665/20.12.2019г.

Установено е, че по данни от Търговския регистър [фирма] е вписано на 22.12.2014 г. с управител и едноличен собственик на капитала К. И. Г.. Дружеството е със статут „развиващ дейност“, като в Търговския регистър няма подавани годишни отчети за дейността на дружеството. Вписан е договор за възлагане на управлението на дружеството на К. И. Г., считано от 15.12.2014 г.

За установяване на контакт със законен представител на дружеството и представяне на документи за извършване на ревизия по разходите на ДОО са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00473375/17.10.2018 г. на адреса на седалището на дружеството: [населено място], [улица] Задължителни предписания № ЗД-1-21-00473377/16.10.2018 г. до адреса на управителя на дружеството: [населено място],[жк], ап. 10.

Писмото до седалището и адреса на управление на дружеството е върнато с обратна разписка с отбелязване „Получателят се е преместил на друг адрес“. Извършено е посещение на адреса от контролните органи при ТП на НОИ С.-град, при което е установено, че на адреса се намира занемарена и неизползвана сграда с фирмено лого „Дон домаг“.

Писмото до адреса на управителя е върнато с обратна разписка с отбелязване „непотърсено“.

Контакт с К. И. Г. – управител на дружеството, е осъществен чрез

компетентните органи на 09 РУ-СДВР на 13.05.2019 г. От него са снети писмени обяснения, в които е посочил, че трето лице се е свързало с него, заплатило му е определена сума, за да бъде вписан като собственик на дружеството. Декларира, че не е наемал лице по трудово правоотношение, не е подавал данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в регистъра на осигурените лица, не е водил и не разполага със счетоводни документи на дружеството, както и на лицата, назначени по трудови договори, не е издавал удостоверения за осигурителен стаж и доход, не е подавал удостоверения – приложения за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност, и не разполага с печата на [фирма].

От органите на НАП е установено, че данни за дружеството са подавани по електронен път с квалифициран електронен подпис от дата 25.03.2015 г. от [фирма]; от 27.09.2017 г. чрез [фирма]; от 25.01.2018 г. и 23.08.2018 г. чрез [фирма]. От Данислав А., управител на [фирма] – счетоводна къща, подавала данни за дружеството, е предоставена декларация, че предметът на дейност на дружеството е ресторантьорство, обект на извършване на дейността е ресторант „Б.“ в Студентски град. Същият е предоставил оборотни ведомости /извадка от счетоводна програма, без необходимите реквизити – печат на дружеството, подпис на управителя, подпис на лицето, изготвило ведомостта/ за 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. с разходи единствено натрупващи се задължения към персонала на дружеството, без регистрирани вписани приходи за посочените години. Данислав А. не е представил пред контролните органи на ТП на НОИ С.-град пълномощно да представлява и/или договор за счетоводно обслужване с [фирма]. В ревизионното производство не са представени нотариално заверени пълномощни от трети лица, издадени в тяхна полза по повод упражняване на конкретни правомощия, определени от управителя.

За периода 26.03.2015-14.11.2018г. се установява, че от името на дружеството са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за общо 72 лица по трудово правоотношение. Дължимите осигурителни вноски са в размер на 107 907,11 лв., като липсват обявени ГФО в Търговския регистър за периода 2015-2018 г.

От [фирма] са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода м. 03.2015-м. 11.2018г., като декларираният осигурителен доход на част от лицата е близък или равен на максималния осигурителен доход, определен със Закона за бюджета на ДОО за съответната година.

С писмо вх. № 1042-21-60#80/10.04.2019 г., на основание чл. 44, ал. 1, във връзка с чл. 36 от АПК, от ТД на НАП е предоставена информация относно осъществяваната от [фирма] търговска дейност, подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО, регистрирани търговски обекти и фискални устройства и други данни, сочещи, че дружеството не е реализирало никакви приходи от дейността си. Въпреки липсата на дейност в дружеството са осигурявани значителен брой лица на висок осигурителен доход. За дружеството са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015-2017 г. и ГФО, но няма данни за регистрирани обороти от фискални устройства за посочения период и/или каквито и да е приходи от дейността на дружеството. Посочено е, че дружеството няма декларирани търговски обекти и има данни за deregистрирано фискално устройство 1 бр. ЕКАПФ с дата на deregистрация 25.04.2016 г.

В хода на проверката са събрани и данни, че в периодите, през които са осигурявани значителен брой лица през дружеството, то не е извършвало дейност, според информационните масиви на НАП.

Съгласно данните от информационната система на НОИ /Регистър на трудовите договори/, се установява, че от името на дружеството са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, както и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, за Г. С. В. за периода 26.03.2015-13.11.2018 г., включително, на длъжност „търговски директор“ с възнаграждение 3 000 лв.

С цел обезпечаване на осигурителните права на лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, чрез лицензиран пощенски оператор до същите са изпратени писма за изясняването на факти и обстоятелства, относно трудовата им дейност в [фирма]. Голяма част от писмата са се върнали с отметка „Непотърсени“, което се счита за отказ от получаване и съответно отказ за предоставяне на информация.

На лицата е дадена възможност, съгласно изискванията на АПК, да дадат писмени сведения, относно факти, касаещи упражнявана от тях трудова дейност в дружеството. Предвид неявяването им, административното производство е извършено въз основа на наличните данни в информационната система на НОИ и извършената проверка от ТД на НАП.

От явилите се лица са попълнени декларации, съдържащи лична информация за всяко от тях. В събраните декларации от контролните органи на ТП на НОИ С.-град по чл. 44-46 от АПК явилите се лица са вписали като работно място ресторант „Б.“ и/или Студентски град. Като управители на ресторант „Б.“ са вписани множество имена, които не отговарят на имената на вписания в Търговския регистър едноличен собственик и управител на дружеството. В представените трудови книжки, договори и заповеди за прекратяване на правоотношенията на лицата, на мястото за подпис на управителя фигурират различни по вид и форма подписи, които не са идентични, а са полагани от името на едно и същи лице. Това важи и за представените от жалбоподателя документи.

От жалбоподателя са представени фишове за работна заплата в хода на съдебното производство, както и с подадената по административен ред жалба, които не са представени пред контролните органи на ТП на НОИ С.-град по време на извършеното административно производство. Същите представляват извлечение от счетоводна програма, която не удостоверява изплащането на трудово възнаграждение, поради липса на реквизитите, съгласно чл.6 , ал. 3 от Закона за счетоводството. На така посочената разпечатка, липсват данни за лицето, изплатило трудовото възнаграждение и подпис.

В попълнената от жалбоподателя декларация по чл. 44-46 от АПК пред контролните органи, касаеща трудовата му заетост в дружеството, е посочил само размер на възнаграждението, но не е посочено начин на неговото заплащане, нито от кого и къде /в случай на изплащане на възнаграждението на каса/. От жалбоподателя е вписан адрес на работно място: [населено място], [улица], с уточнение, че не е бил там на фиксирано работно място, въпреки че в представената длъжностна характеристика е вписано, че има установено работно място и персонален компютър, работното място е определено и в трудовия договор, а именно ресторант „Б.“.

В заповедта за прекратяване на трудовия договор липсва положен подпис от Г. В..

В хода на административното производство пред ТП на НОИ С.-град не са представени уведомления по чл. 62, ал. 3 от КТ, поради което и с оглед задължението на работодателя по чл. 62, ал. 1 от КТ /да представи на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан

от двете страни, и копие на уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ/ е констатирано, че не може да се приеме, че жалбоподателят е изпълнявал трудови функции преди да му бъде предоставено заверено уведомление от НАП за регистрацията на трудовия му договор.

За установяване на извършваната от дружеството стопанска дейност по смисъла на ТЗ, както и на обстоятелството, имало ли е необходимост от наемане на лица по трудови правоотношения и извършвали ли са те трудова дейност, е взета предвид предоставената информация от НАП, че няма данни за регистрирани обороти от фискални устройства за посочения период и/или приходи от дейността на дружеството. Посочено е, че дружеството няма деклариращи търговски обекти.

След извършената проверка от контролните органи при ТП на НОИ С.-град и предвид предоставените от НАП данни, е прието, че [фирма] не е извършвало дейност по смисъла на ТЗ за времето м. 03.2015-м. 11.2018 г., включително, която да предполага наемането на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Липсата на данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството не обосновават изплащане на възнаграждения близки или равни на максималния осигурителен доход на лицата, за които за подавани данни в Регистъра на осигурените лица. Липсва и счетоводна, както и трудова документация, поради което от контролните органи на ТП на НОИ С. град е направен извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не са налице данни те реално да са упражнявали трудова дейност. Предприети са действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма] по реда на чл. 13, ал. 3 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за периода м. 03.2015-м. 11.2018 г.

След като са заличени данните, подадени за жалбоподателя за периода 26.03.2015-13.11.2018 г., са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, въз основа на които е направен извод, че полученото от В. обезщетение за периода 15.04.2015-11.11.2017 г. в общ размер на 18 943,11 лв. е неоснователно изплатено, тъй като той няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО чрез [фирма] и не отговаря на изискванията на чл. 40, ал. 1 от КСО.

От ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ-С. град е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00743891/10.04.2020 г., с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получени парично обезщетение поради общо заболяване и парично обезщетение при нетрудова злополука за периода 15.04.2015-11.11.2017 г. в размер на 18 943,71 лв., потвърдено с Решение № Ц1040-21-51/03.07.2020 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град.

По делото са представени от жалбоподателя и са приети от съда следните писмени доказателства: Трудов договор № 13/26.03.2015 г. между [фирма], в качеството на работодател, и Г. С. В., в качеството му на служител, както и Допълнително споразумение № 1 към трудовия договор от 30.12.2016 г.; длъжностна характеристика на длъжността търговски директор; Трудова книжка № 001, серия В № 792651 на Г. С. В.; фишове за получени възнаграждения от Г. С. В.; диплома за завършено висше образование на Г. С. В.; Заповед за освобождаване № 13/14.11.2018 г., с която е прекратен трудов договор № 13/26.03.2015 г.

Представени са също: договор за консултантски услуги и обслужване от

04.02.2015 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет абонаментно правно обслужване; договор за консултантски услуги и обслужване от 24.11.2016 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет абонаментно правно обслужване; договор за консултантски услуги и обслужване от 24.11.2016 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет абонаментно правно обслужване; договор за консултантски услуги и обслужване от 21.03.2017 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет абонаментно правно обслужване; договор за консултантски услуги и обслужване от 21.03.2017 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет абонаментно правно обслужване; договор за консултантски услуги и обслужване от 24.11.2017 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет абонаментно правно обслужване; договор за консултантски услуги и обслужване от 21.03.2017 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет абонаментно правно обслужване; договор за сътрудничество и съвместна дейност от 18.03.2017 г. между [фирма] и [фирма], с предмет съвместна дейност в областта на търговията с хранителни, промишлени и селскостопански стоки в условията на трайно изпълнение в рамките на договорения срок, като страните обединяват усилията си за съвместна дейност по експлоатацията на ресторантски комплекс „Б.“, находящ се в: [населено място],[жк], [улица]. Представен е и договор за сътрудничество и съвместна дейност от 01.06.2015 г. между [фирма] и [фирма], с предмет съвместна дейност в областта на търговията с хранителни, промишлени и селскостопански стоки в условията на трайно изпълнение в рамките на договорения срок, като страните обединяват усилията си за съвместна дейност по експлоатацията на ресторантски комплекс „Б.“, находящ се в: [населено място],[жк], [улица]; договор за абонаментно поддържане на компютърна и офис техника, ВиК, електро инсталации и строително-монтажни работи от 15.06.2015 г. между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма] в качеството му на изпълнител, с предмет: поддръжка на компютърна и офис техника, техническа поддръжка на ВиК и електро инсталации, техническо обслужване на климатични и вентилационни системи, техническо обслужване и ремонт на електроуреди и кухненско оборудване, поддържане на инвентара, дограма, покривни пространства и бояджийски услуги, с място на изпълнение ресторант „Б.“, [населено място], [улица].

Като доказателство по делото е представена Заповед № 1015-21-51/03.02.2020 г. на директора на НОИ, с която на Е. И. Л. – директор на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на НОИ С.-град, е възложено да изпълнява правомощията на административен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО, като се произнася по постъпилите жалби или искания с

мотивирани решения при отсъствие на директора на НОИ. В заповедта е посочено, че при едновременно отсъствие на директора на НОИ и на Е. Л., посочените правомощия се възлагат на В. А. Я. – директор на дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ С.-град.

В съдебното производство е изискана информация от Българска агенция по безопасност на храните, относно протоколи, актове и предписания, във връзка с извършени проверки на [фирма] и на търговски обект ресторант „Б.“ и ресторант „Къщата“ за периода 01.01.2015-31.12.2018 г. По делото е постъпило писмо от Българска агенция по безопасност на храните, в което е посочено, че в регистрите на Българска агенция по безопасност на храните не фигурира обект на фирма [фирма]. В периода 2015-2017 г. за ресторант, находящ се в [населено място],[жк], [улица] са издадени удостоверения за регистрация на [фирма] от 19.08.2014 г., на [фирма] от 24.08.2015 г., на [фирма] от 24.08.2015 г. В периода 01.01.2015-31.12.2018 г. в обекта са извършвани проверки, резултатите от които са отразени в констативни протоколи. Установени са несъответствия по сграден фонд и технологично оборудване, за отстраняването на които са изготвени предписания. Към настоящия момента на посочения адрес дейността се извършва от фирма [фирма], с издадено удостоверение за регистрация от 28.03.2019 г. В периода 2015-2018 г. за ресторант „Къщата“, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] са издадени удостоверения за регистрация на [фирма] от 01.06.2012 г. и на [фирма] от 21.02.2017 г. В обекта са извършвани проверки в този период, резултатите от които са отразени в констативни протоколи. Установени са несъответствия – храни с изтекъл срок на годност и смесено съхранение на суровини и готови за консумация храни, съставени са актове за административни нарушения и са възбранявани и насочвани за унищожение храни. Към писмото са приложени заверени копия от удостоверения за регистрация, уведомления за промяна на данните и обстоятелствата на обект, вписан в националните регистри на БАБХ, заявления за регистрация на обект за производство и търговия с храни, протоколи, констативни протоколи и предписания.

Изискана е справка от ТД на НАП-С. за подаваните от името на Г. С. В. уведомления по чл. 62 от КТ в периода 01.01.2015-31.12.2018 г. По делото е постъпило писмо, към което е приложена справка за актуалното състояние на всички действащи трудови договори на Г. С. В. за периода 01.01.2015-31.12.2018 г., както и справка за всички подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ.

Изискани са и са представени от ТД на НАП-С. ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода 2015-2018 г., както и справка на регистрираните фискални устройства за периода 2015-2018 г. от [фирма].

Изискана е информация от Изпълнителна агенция главна инспекция по труда, относно протоколи, актове и предписания, съставени във връзка с извършени проверки на [фирма] и на търговски обект ресторант „Б.“ в

периода 01.01.2015.31.12.2018 г. По делото е постъпило писмо, към което са приложени заверени копия на протоколи, АУАН и НП, съставени във връзка с извършени проверки по спазване на трудовото законодателство от [фирма] в търговски обект ресторант „Б.“.

По делото е разпитан като свидетел П. Н. П., от чийто показания се установява следното:

Познава В., тъй като са работили заедно в „Ями кетъринг“ през 2014 г. Той след това е консултирал през 2015 г., „Р. кози хоумс“. Имал е сключен договор за консултантски услуги с „Р. кози хоумс“. Познава и собственика на „Р. кози хоумс“. Работата му била свързана и е осъществявал директен контакт с Г. В.. През 2015г., „Ями кетъринг“ е започнало да консултира „Р. кози хоумс“. През това време са се виждали доста често в ресторант „Б.“. Трябвало е, юридически, да се оформят много неща – музика, трудови договори, договори за доставки. В. е работил в ресторанта като търговски директор. Имало е офисна част в ресторанта. Контактували са в периода от 2015 г. до 2018 г. О. са контактували през ден или всеки ден. Тогава са взели ресторанта под наем, тъй като не е бил тяхна собственост. „Р. кози хоумс“ е стопанисвало ресторанта. Били са две фирми като едната фирма отговаряла за персонала, а другата фирма извършвала търговската дейност. Двете фирми са имали договор за съвместна дейност. Персоналът като численост е бил около 30 човека, но в различните периоди от време, не е водил точен отчет. Ходил е и събота и неделя, когато е имало проверки. Тогава е виждал и Г. В.. Имало е проверка от Инспекцията по труда. Получавал е актове срещу подпис. Имал пълномощно, лично издадено и нотариално заверено от управителя и собственика на фирмата. До 2018 година Г. В. е работил в „Р. кози хоумс“.

Свидетелят е бил на трудово правоотношение с „Ями кетъринг“ на длъжност „юрисконсулт“. Едното дружество предоставяло юридически услуги на другото дружество. Свидетелят знае за договор, който е двустранен. Едната фирма е имала договор за наем с „Б.“, а другата фирма договор за персонал. „Р. кози хоумс“ е имал договор за персонала, а другата е била „Парти фууд дринкс“. Между тях е имало договор за съвместна дейност. Свидетелят не е виждал договора за наем.

По делото са представени пълномощни, с които управителите на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] упълномощават П. Н. П. да представлява дружествата. Представена е трудова книжка на П. П. Н. серия А № 121512, както и негова диплома за завършено висше образование по специалност право.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София - град, 61–ви състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № Ц1040-21-51/03.07.2020г. на директор на ТП на НОИ С. –град е връчено на неговия адресат чрез пълномощника му адв.Й. на 10.07.2020г. /лист 83 от делото/, а жалбата е подадена чрез административния орган на 24.07.2020г.,. Срокът по чл. 149, ал. 1 АПК е

спазен, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град и при условията на заместване съгласно представената по делото Заповед № 1015-21-51/03.02.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. град. /лист 209 от делото/

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. Е. Л. в съответствие с разпоредбата на чл.114 ал.3 КСО, съгласно който за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му.

Предвид изложеното, неоснователни са възраженията, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от некомпетентен орган.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма. При издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл.114 ал.2 т.2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По делото не се спори, че по отношение на Г. С. В. са изплатени парични обезщетения по болнични листове за периода 15.04.2015г. до 11.11.2017г. включително в размер на 18 943,71 лева.

След изплащането им е извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ –С. град, вследствие на която са установени нови данни и документи, въз основа на които от административният орган е направен извод, че жалбоподателят няма качеството на осигурено лице по смисъла на чл.10 ал.1 и

параграф 1 т.3 от ДР на КСО.

Съгласно текста на чл. 4. ал. 1. т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а. ал.1.

Съгласно чл. 40 ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к. от КСО).

Съгласно текста на чл. 5. ал. 6. изр. второ от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1. ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5. ал. 4. т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и регистрите поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл.8,9 и чл.11 ал.1 и ал.2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а. ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването ѝ.

С §1. ал. 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице" - физическо лице. което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

В тази връзка представянето на трудов договор и на заверено копие от трудова книжка, сочени като основно доказателство от жалбоподателя, не е единственото необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данни, подадени по реда на чл.5 ал.1 т.1 от КСО.

Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и константната съдебна практика на ВАС. Шесто отд., напр.-Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС' по адм. д. № 9471/2020 г.. Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/20151.: Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/2012г.: Решение № 13914/20.11.2()14г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.: Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д.№9940/2014 г. и др.

В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричните обезщетения за временна неработоспособност по представените болнични листове и по данните, съдържащи се в подадените удостоверения-приложение № 9 са били включени данните за осигурителен стаж и доход, подадени по реда на чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО от [фирма].

Неоснователна и недоказана е претенцията на жалбоподателя, че е „осигурено лице“ по смисъла на закона и реално е полагал труд по представения трудов договор, поради което има право на парично обезщетение за временна неработоспособност, основавайки се от една страна на договори между трети юридически лица с предмет консултантски услуги - правно обслужване, както и на договора за съвместна дейност от 01.06.2015 г. между трети юридически лица, като нито едно от тях не е [фирма] за експлоатация на ресторант „Б.“/ нито към предмета на спора, нито към т.н. „осъществявана, регулирана от закона дейност по стопанисването на ресторант „Б.“. Точно в обратния смисъл са постъпилите в съдебното производство писмени доказателства от компетентните органи: от Областна дирекция по безопасност на храните –С. -град, съгласно което за периода от 2015 г. -2017 г. издадените удостоверения за регистрация на обект за обществено хранене - ресторант, находящ се в [населено място]. [улица] ресторант “Б.” са на други юридически лица, а не на осигурителя „Р. КОЗИ Х.“ Е..

Видно е и от изискания отговор и приложения от НАП, че за периода от 2015 - 2018 г. търговеца [фирма] е обявил единствено и само разходи и задължения без наличие на обявени приходи от дейността.

Съдът не кредитира свидетелските показания на П. Н. П., тъй като същите противоречат на приобщените писмени доказателства. По данни на свидетеля П., последният е контактувал с жалбоподателя за периода 2015г. – 2017г., до 2018г., а през същият този период Г. П. е бил във временна нетрудоспособност /15.04.2015г. до 11.11.2017г./ Отделно от това, свидетелят твърди, че ресторант „Б.“ е стопанисван от „Р. КОЗИ Х.“, а видно от писмо изх.№ 60/06.01.2021г. на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град за периода август 2014г. -2015г. за ресторант, находящ се в [населено място], [улица] /ресторант Б./ са издадени удостоверения за

регистрация на обект за обществено хранене на [фирма], [фирма] и [фирма] / лист 318 от делото/ т.е. [фирма] не е от дружествата, за които е издадено удостоверение за регистрация на обект за обществено хранене – ресторант „Б.“. [фирма] е вписано в Търговския регистър на 22.12.2014г., едноличен собственик на капитала и управител е К. И. Г., липсват обявени в Търговския регистър годишни счетоводни отчети за дейността на дружеството. Вписан е Договор за възлагане на управлението на [фирма] на К. И. Г., считано от 15.12.2014 г.

За установяване на контакт със законния представител на дружеството и представяне на документи за извършване на ревизия по разходите на ДОО са изпратени задължителни предписания № ЗД-1-21-00473375/17.10.2018 г. до адрес на седалище на дружеството: [населено място]. [улица] № ЗД-1-21-00473377/16.10.2018 г. до адреса на управителя - [населено място].[жк], № 83. ап. 10. Писмото до седалището на адреса на дружество е свърнато с обратна разписка отбелязване „Получателя се е преместил на друг адрес“. Извършено е посещение на цитирания адрес от контролните органи при ТП на ПОИ - С. град, при което е установено, че на адреса се намира занемарена и неизползвана сграда, с фирмено лого „Дон домат“

Контакт с управителя на дружеството - К. И. Г. е установен чрез компетентните органи от 09 РУ - СДВР към МВР на 13.05.2019 г. От него писмено са снети обяснения, в които е посочил, че трето лице се е свързало с него, заплатило му е определена сума за да бъде вписан като собственик на цитираното дружество. Декларира, че не е наемал лица по трудово правоотношение, не е подавал данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в регистър на осигурените лица, не е водил и не разполага със счетоводни документи на дружеството, както и на лицата назначени по трудови договори, не е издавал удостоверения за осигурителен стаж и доход, не е подавал удостоверения - приложения за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност, и не разполага с печата на „Р. КОЗИ Х.“Е..

За периода от 26.03.2015 г. до 14.11.2018 г. се установява, че от името на дружество са подадени уведомления по реда на чл. 62. ал. 5 от КТ за общо 72 лица по трудово правоотношение. Дължимите осигурителни вноски са в размер на 107 907.11 лв.. като липсват обявени ГФО в Търговски регистър за периода 2015 г. - 2018 г.

-С писмо вх. № 1042-21-60#80/10.04.2019 г. ТД на НАП - С. предоставя следната информация относно осъществявана от [фирма] търговска дейност, подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, др. данни, сочещи че дружеството не е реализирало никакви приходи от дейността си. Въпреки липсата на дейност в ЮЛ са осигурявани значителен брой лица на висок осигурителен доход. За дружеството са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО /2015 г. - 2017 / и ГФО, но няма данни за регистрирани обороти от фискални устройства за цитирания

период и/ или каквито и да било приходи от дейността. Посочено е, че за дружеството няма декларираны търговски обекти, има данни за deregистрирано фискално устройство 1 брой ГКА11Ф. с ;цпа на deregистрация 25.04.2016 г., за което няма посочени регистрирани отчети.

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ТП на НОИ-С. град се налага обосноваването заключение, че [фирма] не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето от м. 03.2015 г. до м.11.2018 г. вкл., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери близки или равни до максималния осигурителен доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. В тази връзка и в резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими. В тази връзка се налага обосноваването извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1. т. 3 01 Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО. тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл.10 ал.1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Установените факти и обстоятелства сочат, че без правно основание са декларираны данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО.

Не се събраха и достатъчно и безспорни доказателства, че жалбоподателят Г. С. В. реално е полагал труд по така представения трудов договор с [фирма], в какво се изразява положения от него труд, какви задължения е имал, къде ги е изпълнявал, получавал ли е трудово възнаграждение и начина на неговото изплащане, като се съобрази и обстоятелството, че дружеството не е имало никакви приходи за периода 2015-2018г.

В тази връзка, изводът на административният орган, че са налице предпоставките на чл.114 ал.2 т.2 от КСО са законосъобразни и обосновани. Извършено е заличаване на служебно подадени данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО по отношение на Г. С. В. чрез [фирма] за периода от 26.03.2015г. до 13.11.2018г. вкл.

Неоснователно извършените осигурителни плащания следва да бъдат възстановени от жалбоподателя, за което в ТП на НОИ-С. град са представени документи за изплащане на болнични листове и по чиято лична банкова сметка са преведени сумите.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което

следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна. При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. Й. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 9, срещу Решение № Ц1040-21-51/03.07.2020 г., на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено като правилно и законосъобразно Разпореждане № РВ-3-21-00743891/10.04.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получени парично обезщетение поради общо заболяване и парично обезщетение при нетрудова злополука за периода 15.04.2015-11.11.2017 г. в размер на 18 943,71 лв.

ОСЪЖДА Г. С. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: